

Folketingets Retsudvalg

Vedr. tidssvarende lovgivning for andelsbolig- og kolonihaveforeninger.

Vestre Landsret afgjorde i august 2006, i en sag om overpris ved salg af andele i en andelsboligforening, at er tilladt at fravige Andelsboliglovens krav om prisfastsættelse ved Valuarvurdering, ved at anerkende en såkaldt "Rentabilitetserklæring", på trods af lovens bestemmelser herom.

Højesteret har den 14. september 2007 stadfæstet en Landsretsdom om loft for prisfastsættelse af kolonihavehuse, på trods af der ikke er lovregler, der forhindrer salg til markedspris.

Jeg synes det er et syndigt rod, når love og regler er så indviklede, at hverken lægmand eller eksperter kan finde hovede eller hale deri og når domstolene åbenbart træffer afgørelser, som vinden den blæser.

Jeg vil derfor spørge Retsudvalget, om I vil tage initiativ til, at kulegrave området og give vi samfundsborgere, der mere eller mindre tilfældigt er havnet i koloni- eller andelsboligforening, nogle klare retningslinjer, som både vi og advokatverdenen kan forstå, så vi fremover undgår tvister og retssager mellem almindelige jævne mennesker. I den forbindelse, er der også spørgsmålet om, hvilket økonomisk ansvar man kan pålægge bestyrelsesmedlemmer, der påtager et frivilligt ulønnet arbejde. Med det kaos der hersker lige nu, er der stor risiko for, at ingen mere tør sidde i bestyrelse. En bestyrelse er valgt til at forestå en forenings daglige drift og bør ikke have økonomisk ansvar for prisfastsættelse overhovedet, ej heller for om der er optaget lån i en andel. Det må kunne gøres mere enkelt i lighed med ejerboliger.

Det er efter min mening forældede og særdeles indviklede prisfastsættelsesregler, der er årsag til miseren i både andelsboligforeninger og nu også kolonihaveforeninger, hvor tusinder af mennesker risikerer, at skulle stævne hinanden på kryds og tværs.

Det er ikke borgerne der er blevet tossede. Det er lovene, der er håbløst forældede.

Den 17. september 2007

Med venlig hilsen
Søren Jensen